

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 635

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 11 iulie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 164 din 4 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 155/2018 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. 4 lit. i) și ale art. 37 alin. (2)—(6), (9) și (10) din Legea nr. 160/1998.....	2–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
569. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reparații linia de cale ferată Stânceni—Lunca Bradului, km 192 + 945—206 + 921, linii și aparate de cale din stația Stânceni și stația Lunca Bradului”, lucrare de utilitate publică de interes național	11
571. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 786/2022 privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată, situate pe amplasamentul suplimentar, pentru asigurarea terenurilor necesare gropilor de împrumut și pentru relocarea utilităților, aprobarea listei imobilelor proprietate publică a statului, precum și a listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, aflate pe raza localităților Săhăteni, Stâlp, Buzău, Țințești din județul Buzău	12–31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 164

din 4 aprilie 2023

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 155/2018
pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea
și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar,
în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. 4 lit. i) și ale art. 37 alin. (2)—(6), (9) și (10)
din Legea nr. 160/1998**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor articolului unic din Legea nr. 155/2018 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, cu referire la art. unic pct. 3 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017, precum și ale art. 37 alin. (2)—(6), (9) și (10) din Legea nr. 160/1998, excepție ridicată de Colegiul Medicilor Veterinari din România în Dosarul nr. 8.177/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.191D/2019.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocat Robert Ionuț Ciocaniu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de înștiințare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului convențional al autorului excepției. Acesta susține, mai întâi, că Legea nr. 155/2018 este neconstituțională în ansamblul său, deoarece a preluat viciile de neconstituționalitate ale ordonanței de urgență aprobate, respectiv ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017, care, contrar art. 115 alin. (4) din Constituție, nu s-a raportat la o situație în mod real extraordinară a cărei reglementare să se impună de urgență. Sub aspectul criticii de neconstituționalitate intrinsecă, arată că prin modificările aduse Legii nr. 160/1998, exclusivitatea medicului veterinar în privința comercializării și utilizării medicamentelor de uz veterinar, prevăzută de art. 4 lit. i) din Legea nr. 160/1998, a fost înlocuită cu cea a prescrierii acestora, ceea ce a produs consecințe deosebit de grave asupra dreptului fundamental la sănătate și la un mediu sănătos al persoanelor. Menționează Decizia nr. 511 din 4 iulie 2017, prin care Curtea Constituțională a confirmat constituționalitatea soluției legislative anterioare, stabilită de art. 4 lit. i) din Legea nr. 160/1998. În plus, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a evidențiat, în Cauza C-297/2016, că puterea decizională acordată medicului veterinar în legătură cu comercializarea acestor produse are rolul de a echilibra dorința de profit,

specifică unor comercianți obișnuiți. Or, simpla coordonare a farmaciilor veterinare, prevăzută drept o nouă atribuție a medicului veterinar, devine pur formală și este inefficientă fără prezența fizică a acestuia în cadrul farmaciilor veterinare, numai așa putând fi asigurată o coordonare reală, în sensul respectării normelor aplicabile în domeniu. De asemenea, susține că unele dispoziții ale Legii nr. 160/1998 au un grad ridicat de imprevizibilitate și neclaritate, indicând în acest sens art. 37 alin. (5) și (6). Invocă, prin prisma art. 148 din Constituție, o serie de acte normative europene, printre care și Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare, solicitând în final ca, pentru motivele expuse pe larg în motivarea scrisă, excepția de neconstituționalitate să fie admisă astfel cum a fost formulată în fața instanței de judecată.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Susține că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 a fost justificată în cuprinsul notei de fundamentare, unde se arată riscul declanșării procedurii de infringement împotriva României pe fondul unor incompatibilități ale legislației naționale cu cea europeană în domeniul de referință. În aceste condiții a fost adoptată, cu respectarea principiului bicameralismului, Legea nr. 155/2018, lege cu caracter ordinar. Cu referire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, se menționează Decizia nr. 51 din 1 februarie 2018, prin care Curtea Constituțională, în urma controlului înainte de promulgare al Legii nr. 155/2018, a examinat critici asemănătoare și a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate, pentru argumente ce își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 23 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 8.177/2/2018, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor articolului unic din Legea nr. 155/2018 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, cu referire la articolul unic pct. 3 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017, precum și ale art. 37 alin. (2)—(6), (9) și (10) din Legea nr. 160/1998. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Colegiul Medicilor Veterinari din România într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect o acțiune în anulare a unui act administrativ, respectiv a unui ordin al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor (ANSVSA), emis în temeiul textelor legale criticate.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se prezintă mai întâi viciul de neconstituționalitate extrinsecă pe care Legea nr. 155/2018 l-a preluat de la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017 (în acord cu jurisprudența în materie a Curții Constituționale, potrivit căreia o lege prin care se aprobă o ordonanță neconstituțională devine ea însăși neconstituțională) și care vizează încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece ordonanța de urgență aprobată prin această lege nu se justifică printr-o situație extraordinară, imposibil de reglementat prin act al Parlamentului, iar urgența adoptării nu este motivată în mod pertinent și justificativ. Se arată, în prealabil, că ordonanța de urgență menționată cuprinde două categorii de măsuri, fără legătură între ele și cu motivări diferite: *prima* (referitoare la punctele 1, 2 și 5 din ordonanța de urgență), adoptată pentru transpunerea Directivei 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 [de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”)] în domeniul medical veterinar, în contextul unei proceduri de infringement împotriva României, încheiate în prima sa fază, și al iminenței sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru obligarea României la plata sumei de 1.855.000 euro; *a doua* (referitoare la punctele 3 și 4 din ordonanța de urgență, fără legătură cu transpunerea Directivei 2013/55/UE, adoptată în contextul altei proceduri de infringement, începută în Cauza 2014/4096, însă stopată de Comisia Europeană la momentul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 în urma unei corespondențe cu Guvernul României. Întrucât nevoia armonizării legislației române cu cea comunitară nu poate fi invocată drept situație extraordinară care să justifice, prin ea însăși, emiterea unei ordonanțe de urgență (conform Deciziei Curții Constituționale nr. 15 din 25 ianuarie 2000), autorul consideră că cele două argumente prezentate în preambulul ordonanței de urgență sunt „puerile, formale și irelevante”.

7. Tot în cadrul criticilor de neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 155/2018 se susține și încălcarea art. 76 alin. (1) și a art. 77 alin. (1) din Constituție, deoarece forma promulgată a legii este diferită de forma adoptată de Camera decizională, în sensul că amendamentul adoptat de comisia parlamentară sesizată în fond și votat de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la pct. 31, referitor la introducerea alin. (2) la art. 4, diferă de conținutul pct. 31 din forma trimisă la promulgare, care se referă la modificarea alin. (2) al art. 16 din lege. Totodată, se susține că, deși alin. (10) al art. 37 a fost abrogat de Senat, comisiile sesizate în fond ale Camerei Deputaților nu au operat această modificare, iar Camera Deputaților a votat, de asemenea, abrogarea, însă textul respectiv a fost inclus în forma legii trimisă la promulgare. Astfel, deși forma votată de Camera Deputaților este aceeași cu cea din Raportul comun al comisiilor parlamentare sesizate în fond, aceasta nu este identică și cu „forma scriptică adoptată și trimisă la promulgare”, aspect confirmat în stenograma ședinței de dezbateri pentru adoptarea legii.

8. Neconstituționalitatea intrinsecă invocată se raportează la art. 1 alin. (5), art. 34 alin. (1) și (2), art. 35, art. 53 alin. (1) și art. 148 alin. (2) din Constituție și vizează dispozițiile cuprinse la articolul unic pct. 3 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017, cu referire la art. 4 lit. i) și art. 37 din Legea nr. 160/1998.

9. Astfel, competența exclusivă a medicilor veterinari de a comercializa cu amănuntul și de a utiliza produsele biologice, antiparazitare de uz special și medicamentele de uz veterinar, prevăzută în trecut la art. 4 lit. i) din Legea nr. 160/1998 și confirmată sub aspectul constituționalității sale prin Decizia Curții Constituționale nr. 511 din 4 iulie 2017, a fost eliminată, imediat după publicarea acestei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017, competența exclusivă prevăzută de aceeași normă, în redactarea în prezent în vigoare, referindu-se la prescrierea produselor medicinale veterinare. Or, eliminarea acestei competențe exclusive și exercitarea sa în afara regulilor specifice profesiei de medic veterinar cresc riscul de îmbolnăvire a animalelor și a populației, prin alimentele de origine animală consumată, statisticile oficiale ale Uniunii Europene semnalând deja pericolul pentru viața umană reprezentat de creșterea semnificativă a antibioretistenței la om și la animale, rezultat în urma controlului tot mai dificil al utilizării antibioticelor la animale prin achizițiile din farmacii. Simpla competență exclusivă a medicilor veterinari de a prescrie produse medicinale veterinare nu poate garanta acest control, atât timp cât comercializarea și utilizarea respectivelor produse sunt operate de oricare altă persoană, fără calificarea necesară. Or, medicilor veterinari le revine responsabilitatea de a se asigura că medicamentele sunt administrate terapeutic corect tuturor animalelor, numai când este necesar și în doze adecvate, și că alimentele de origine animală provenite de la acestea nu conțin reziduuri de medicamente sau bacterii rezistente la antibiotice care pot afecta sănătatea oamenilor. De aceea, activitatea de comercializare a produselor medicinale veterinare în cadrul farmaciilor veterinare trebuie înțeleasă și privită ca o activitate medicală veterinară, și nu ca o activitate pur comercială.

10. Dispozițiile art. 37 alin. (2) din Legea nr. 160/1998, astfel cum au fost modificate prin articolul unic pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017, sunt considerate neconstituționale din perspectiva sintagmelor „poate fi deținută” și „indiferent de mărimea acestei cote”, în măsura în care acestea sunt interpretate în sensul înființării farmaciilor veterinare și a punctelor farmaceutice veterinare fără medic veterinar asociat sau cu medic veterinar asociat în cotă minoritară. Eliminarea calității de asociat majoritar a unui medic veterinar în acționariatul farmaciilor și punctelor veterinare va da posibilitatea oricărei persoane, indiferent de pregătire, să înființeze astfel de unități, iar obiectivul principal va fi efectiv comerțul. Numărul farmaciilor și al punctelor farmaceutice veterinare va crește exponențial, prin urmare va crește și posibilitatea comercializării acestor produse fără prescripție medicală, făcând astfel imposibil de controlat circulația medicamentelor veterinare în România, dovadă în acest sens fiind deja comerțul online, prin platforme online care nu au nicio legătură cu profesia de medic veterinar. Se invocă Hotărârea din 1 martie 2018, pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-297/16, prin care instanța europeană a interpretat, în legătură cu principiul exclusivității în activitatea agenților economici care operează farmacii și puncte farmaceutice, că impunerea unei majorități a participației medicului veterinar în cadrul acționariatului este conformă cu normele comunitare (paragraful 86).

11. Dispozițiile art. 37 alin. (3) din Legea nr. 160/1998 sunt criticate din perspectiva sintagmei „în coordonarea și în responsabilitatea”, în măsura în care aceasta este interpretată

în sensul eliminării cerințelor prezenței și supravegherii efective din partea medicului veterinar. Prin Decizia nr. 511 din 4 iulie 2017, Curtea Constituțională a statuat, în esență, că principiul exclusivității conferite medicilor veterinari de fostul art. 4 lit. i) din Legea nr. 160/1998 reprezintă o garanție a dreptului consacrat de art. 34 și art. 35 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât grija pentru sănătatea animalelor apare ca o reflexie a dreptului oamenilor la ocrotirea sănătății și la un mediu sănătos. Prin urmare, prezența și supravegherea medicului veterinar în realizarea actului medical de vânzare a produselor biologice, antiparazitare de uz special și a medicamentelor de uz veterinar reprezintă premise esențiale ale respectării acestor drepturi constituționale. Noua atribuție a *coordonării și responsabilității medicului veterinar* nu împiedică vânzarea produselor biologice, antiparazitare de uz special și a medicamentelor de uz veterinar de către orice neprofesionist, în lipsa medicului veterinar, și nu face decât să creeze aparența asigurării acelorași garanții pe care Curtea le-a subliniat, prin decizia anterior menționată, în ceea ce privește competența exclusivă a medicilor veterinari de a comercializa cu amănuntul și de a utiliza aceste produse medicale veterinare, prevăzută în trecut de art. 4 lit. i) și în prezent eliminată.

12. Art. 37 alin. (4) din Legea nr. 160/1998 este neconstituțional în măsura în care este interpretat în sensul eliminării supravegherii și controlului exercitat de Colegiul Medicilor Veterinari la înființarea și funcționarea farmaciilor veterinare și a punctelor farmaceutice veterinare, atribuții exercitate în trecut, în baza art. 8 alin. (2) și a art. 9 din Legea nr. 160/1998, precum și a normelor aprobate de ANSVSA prin ordinul anterior celui în prezent în vigoare și contestat în instanță în cauza în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate. Eliminarea acestor atribuții ale Colegiului Medicilor Veterinari creează pârgurile vânzării necontrolate a produselor biologice, antiparazitare de uz special și a medicamentelor de uz veterinar de către orice persoană necalificată, în lipsa medicului veterinar.

13. Cu privire la art. 37 alin. (6) din Legea nr. 160/1998, se arată că prin comercializarea cu amănuntul a produselor biologice — România fiind singura țară în care se permite acest tip de comercializare a produselor biologice — va crește riscul expunerii proprietarilor de animale la efecte secundare, va scădea eficiența acestor produse prin nerespectarea condițiilor de păstrare (obligatoriu la 2—8 grade Celsius) și utilizare, se va diminua rata promovării vaccinării de către medicii veterinari în detrimentul folosirii antibioticelor și se va crea confuzie în ceea ce privește utilizarea rețetelor de uz veterinar.

14. Referitor la art. 37 alin. (10) din Legea nr. 160/1998, se arată că eliminarea dreptului exclusiv al medicilor veterinari de a utiliza produse medicinale veterinare, coroborat cu posibilitatea proprietarilor de animale de a cumpăra din farmacii veterinare medicamente și vaccinuri de uz veterinar, creează acestora din urmă posibilitatea de a le și utiliza efectiv, fără un control strict de specialitate și fără responsabilizarea lor în privința distrugerii ambalajelor conform normelor în vigoare, ceea ce pune în pericol sănătatea consumatorilor și mediul înconjurător.

15. Eliminarea/Restrângerea fără nicio justificare a dreptului exclusiv al medicilor veterinari de a comercializa și de a utiliza produsele medicinale veterinare contravine și art. 53 alin. (1) din Constituție, având în vedere că produsele medicinale veterinare nu sunt o marfă oarecare, ci sunt „produse cu caracter special”, ce au impact major asupra sănătății publice. În acest context,

se pune la îndoială logica reglementărilor legale criticate, în antiteză cu cele referitoare la vânzarea prin farmacii a medicamentelor destinate populației, de către farmaciști sau asistenți medicali de farmacie, numai sub supravegherea farmacistului [art. 5, art. 7 și art. 8 alin. (3) din Legea farmaciei nr. 266/2008]. Or, atât timp cât în România nu există specializarea de farmacist veterinar, responsabilitățile și competențele pentru comercializarea medicamentelor veterinare trebuie deținute în continuare doar de către medicul veterinar, aspecte subliniate și de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 511 din 4 iulie 2017.

16. Dispozițiile art. 37 alin. (5), (6) și (9) din Legea nr. 160/1998 contravin și art. 1 alin. (5) din Constituție, din perspectiva nesocotirii exigențelor de claritate și previzibilitate a legii, care pot crea confuzii și arbitrar în procesul de interpretare și aplicare. Astfel, dispozițiile art. 37 alin. (5), prin referirea la „*produse medicinale veterinare, a căror comercializare cu amănuntul nu este interzisă de lege*”, nu pot avea coerență legislativă în contextul în care legea stabilește, în prezent, care sunt acele produse interzise la comercializare, ci actul administrativ emis de ANSVSA în acest sens. În mod similar, expresia „*legislația europeană*” din cuprinsul art. 37 alin. (9) este folosită generic, fără indicarea concretă a respectivelor acte normative. Art. 37 alin. (6) creează confuzie în cazul vânzării de produse medicinale veterinare din depozite farmaceutice, care nu pot comercializa cu amănuntul, ci doar cu ridicata, pe bază de notă de comandă, și nu de prescripție medicală veterinară, așa cum prevede textul legal menționat.

17. În ceea ce privește încălcarea normelor în materie ale Uniunii Europene, invocate prin raportare la art. 148 alin. (2) din Constituție, sunt menționate art. 168 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, art. 10 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”), considerentul 2, art. 66 alin. (1) și art. 68 alin. (1) din Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare, art. 4 din Directiva 96/22/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β-agoniste în creșterea animalelor și de abrogare a Directivelor 81/602/CEE, 88/146/CEE și 88/299/CEE și art. 10 din Directiva 96/23/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind măsurile de control care se aplică anumitor substanțe și reziduurilor acestora existente în animalele vii și în produsele obținute de la acestea și de abrogare a Directivelor 85/358/CEE și 86/469/CEE și a Deciziilor 89/187/CEE și 91/664/CEE, norme de drept european reținute și valorificate prin Hotărârea din 1 martie 2018, pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-297/16, prin care instanța europeană a arătat, în esență, că art. 15 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne nu se opune unei reglementări naționale care prevede, în favoarea medicilor veterinari, o exclusivitate a comercializării cu amănuntul și a utilizării produselor biologice, a antiparazitarelor de uz special și a medicamentelor de uz veterinar. Or, reglementările criticate din Legea nr. 160/1998, astfel cum au fost modificate sau introduse prin articolul unic pct. 3 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017, contrazic toate aceste norme

obligatorii pentru România și anulează toate măsurile de protecție pe care statul român le reglementase în forma anterioară a art. 4 lit. i) din Legea nr. 160/1998.

18. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile articolului unic din Legea nr. 155/2018 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, cu referire la articolul unic pct. 3 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017, precum și ale art. 37 alin. (2)—(6), (9) și (10) din Legea nr. 160/1998. Legea nr. 155/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 3 iulie 2018, a aprobat, cu modificări și completări, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 799 din 10 octombrie 2017. Legea nr. 160/1998 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 24 martie 2014. Autorul excepției formulează atât critici de neconstituționalitate extrinsecă ce vizează Legea nr. 155/2018, în ansamblul său, cât și critici de neconstituționalitate intrinsecă referitoare, punctual, la articolul unic pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017, prin care a fost modificat art. 4 lit. i) din Legea nr. 160/1998, precum și la articolul unic pct. 4 din aceeași ordonanță de urgență, prin care au fost modificate dispozițiile art. 37 din Legea nr. 160/1998. Din întregul conținut al art. 37 din Legea nr. 160/1998, autorul excepției indică drept obiect al excepției numai alin. (2)—(6), (9) și (10), în redactarea conferită prin articolul unic pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017 și prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 155/2018, aceste texte având și în prezent aceeași redactare. Având în vedere prevederile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit cărora dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, rezultă că obiectul excepției de neconstituționalitate îl formează, în realitate, atât Legea nr. 155/2018, în ansamblul

său, cât și dispozițiile art. 4 lit. i) și ale art. 37 alin. (2)—(6), (9) și (10) din Legea nr. 160/1998, texte ce au următorul conținut normativ:

— Art. 4 lit. i): „Profesiunea de medic veterinar are exclusivitate în următoarele domenii de competență: (...) i) prescrierea produselor medicinale veterinare.”;

— Art. 37 alin. (2)—(6), (9) și (10): „(2) Înființarea și funcționarea depozitelor farmaceutice veterinare, a farmaciilor veterinare și a punctelor farmaceutice veterinare se realizează conform prevederilor legislației aplicabile în vigoare; în cazul în care acestea se înființează în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, o cotă din capitalul social poate fi deținută de un medic veterinar, indiferent de mărimea acestei cote.

(3) Activitatea din cadrul farmaciilor veterinare și al punctelor farmaceutice veterinare se desfășoară în coordonarea și în responsabilitatea unui medic veterinar cu drept de liberă practică.

(4) Depozitele farmaceutice veterinare, farmaciile veterinare și punctele farmaceutice veterinare funcționează în baza autorizației/înregistrării sanitar-veterinare emise de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București.

(5) Produsele medicinale veterinare, a căror comercializare cu amănuntul nu este interzisă prin lege, pot fi comercializate cu amănuntul prin farmacii veterinare și puncte farmaceutice veterinare, cu sau fără prescripție, după caz; lista produselor medicinale veterinare care se comercializează pe bază de prescripție, precum și condițiile de comercializare a acestora se stabilesc de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

(6) Produsele biologice de uz veterinar se comercializează prin unități autorizate sanitar-veterinar, pe bază de prescripție. (...)

(9) Este interzisă comercializarea cu amănuntul online a produselor medicinale veterinare cu timp de așteptare, a produselor medicinale veterinare, altele decât cele cu timp de așteptare, care se eliberează pe bază de prescripție medicală veterinară, fără dovada acesteia, a produselor medicinale veterinare biologice și antibiotice, a produselor medicinale veterinare ce conțin substanțe hormonale, tireostatice și betaagoniste, a produselor care conțin substanțe din categoria psihotrope, stupefiante, precum și a produselor medicinale veterinare care conțin substanțe aflate sub control național; în cazul în care, prin legislația europeană, comercializarea cu amănuntul online a produselor medicinale veterinare este altfel reglementată, prevalează prevederile legislației europene.

(10) Proprietarii ori deținătorii de animale pot deține și administra numai acele produse medicinale veterinare care sunt dobândite legal, fie prin achiziție pe bază de prescripție, fie prin achiziție fără prescripție, după caz, sub supravegherea medicului veterinar.”

23. Prevederile constituționale considerate încălcate sunt cele cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul supremației Constituției și al legalității, art. 34 alin. (1) și (2) referitor la dreptul la ocrotirea sănătății, art. 35 — *Dreptul la mediu sănătos*, art. 53 alin. (1) privind condițiile în care este permisă restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 76 alin. (1) cu privire la adoptarea legilor organice, art. 77 alin. (1) cu referire la promulgarea legii, art. 115 alin. (4) privind condițiile în care Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență și art. 148 alin. (2) referitor la prioritatea pe care o au prevederile tratatelor

constitutive ale Uniunii Europene și celelalte reglementări de drept european cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne, cu referire la încălcarea art. 168 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a art. 10 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”), considerentul 2, a art. 66 alin. (1) și a art. 68 alin. (1) din Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare, a art. 4 din Directiva 96/22/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β -agoniste în creșterea animalelor și de abrogare a Directivelor 81/602/CEE, 88/146/CEE și 88/299/CEE și a art. 10 din Directiva 96/23/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind măsurile de control care se aplică anumitor substanțe și reziduurilor acestora existente în animalele vii și în produsele obținute de la acestea și de abrogare a Directivelor 85/358/CEE și 86/469/CEE și a Deciziilor 89/187/CEE și 91/664/CEE.

24. Examinând dispozițiile legale criticate și motivarea autorului excepției, Curtea observă că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate cu prilejul contestării, pe calea *controlului anterior promulgării*, a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, devenită, ulterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, Legea nr. 155/2018.

25. Prin Decizia nr. 51 din 1 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 20 februarie 2018, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate, constatând că legea criticată este constituțională în raport cu criticile formulate.

26. O primă categorie de critici analizate de Curte cu acel prilej au fost cele de natură extrinsecă și au vizat, printre altele, și pe cea privind încălcarea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017, a normelor cuprinse în art. 115 alin. (4) din Constituție, referitoare, în esență, la lipsa unei motivări reale și justificative și a unei situații extraordinare care să fi determinat Guvernul să adopte acest act normativ în regim de urgență. Critici similare sunt formulate și în prezenta cauză.

27. Curtea a analizat, la paragrafele 54—56 din decizia precitată, motivele prezentate de legiuitorul delegat în preambulul și nota de fundamentare ale ordonanței de urgență criticate și a reținut că scopul reglementării îl constituie „evitarea riscului iminent al declanșării unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de stat membru, potrivit art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene”, în condițiile depășirii termenului pentru transpunerea în legislația națională a Directivei 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”) și a corespondenței de punere în întârziere adresate autorităților române de Comisia Europeană, prin care această instituție a invitat autoritățile române să îi comunice, până la data de 23 mai 2017, măsurile naționale adoptate în acest sens, atrăgând totodată atenția asupra

sancțiunilor financiare pe care le poate impune Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul art. 260 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și pe care Comisia le va aplica astfel cum se prevede în Comunicarea sa din 11 noiembrie 2010 privind punerea în aplicare a art. 260 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Alături de acest considerent, Guvernul a mai avut în vedere și imperativul transpunerii legislației europene pentru aplicarea măsurilor necesare recunoașterii titlurilor oficiale de calificare în profesia de medic veterinar, precum și pentru înlăturarea incompatibilității cu dreptul la liberă circulație a persoanelor a anumitor restricții din dreptul românesc privind structura acționariatului farmaciilor veterinare, semnalate prin Scrisoarea Comisiei Europene C(2015) 3.352 final de somare suplimentară în Cauza 2014/4.096, referitoare la incompatibilitatea anumitor restricții din cadrul dreptului românesc, privind structura acționariatului farmaciilor veterinare, cu prevederile Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, precum și prin punctul de vedere al Comisiei Europene din data de 23 noiembrie 2016, transmis Curții de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-297/16, potrivit căruia „libertatea de stabilire, în special principiul proporționalității, astfel cum este definit la art. 15 alin. (3) din Directiva 2006/123/CE, se opune unei cerințe prin care se instituie obligativitatea organizării numai ca persoane juridice a farmaciilor veterinare și punctelor farmaceutice veterinare”. Având în vedere și răspunsul transmis de Ministerul Afacerilor Externe — Agentul guvernamental pentru Curtea de Justiție a Uniunii Europene, precum și pentru Curtea de Justiție a Asociației Europene a Liberului Schimb, Curtea Constituțională a constatat că actul normativ supus controlului de constituționalitate întrunește exigențele stabilite de art. 115 alin. (4) din Constituție, astfel încât critica de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 sub acest aspect a fost respinsă ca neîntemeiată.

28. Întrucât criticile de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză prin raportare la prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție sunt aceleași cu cele analizate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 51 din 1 februarie 2018, paragrafele 54—56, se impune ca, pentru identitate de rațiune, considerentele mai sus arătate, reținute de Curte pentru respingerea, ca neîntemeiată, a acestor critici, să fie menținute și în dosarul de față.

29. În plus, în prezenta cauză sunt formulate critici de neconstituționalitate extrinsecă din perspectiva încălcării art. 76 alin. (1) și a art. 77 alin. (1) din Constituție pe motiv că forma definitivă a Legii nr. 155/2018, astfel cum a fost votată în Parlament, nu corespunde cu forma promulgată și publicată a aceleiași legi. Se susține în acest sens că amendamentul adoptat de comisia parlamentară sesizată în fond și votat de Camera Deputaților la pct. 3¹, referitor la introducerea alin. (2) la art. 4, diferă de conținutul pct. 3¹ din forma trimisă la promulgare, care se referă la modificarea alin. (2) al art. 16 din lege. Totodată, se susține că, deși alin. (10) al art. 37 a fost abrogat de Senat, comisiile sesizate în fond ale Camerei Deputaților nu au operat această modificare, textul respectiv fiind inclus în forma legii trimisă la promulgare în ciuda faptului că în Camera Deputaților a fost votată abrogarea acestuia. Astfel, deși forma votată de Camera Deputaților este aceeași cu cea din Raportul comun al Comisiei pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice și al Comisiei pentru sănătate și familie, aceasta nu este identică și cu „forma

scriptică adoptată și trimisă la promulgare”, aspect confirmat în stenograma ședinței de dezbateri pentru adoptarea legii.

30. Examinând fișa legislativă corespunzătoare procesului parlamentar de legiferare a Legii nr. 155/2018, respectiv L388/10.10.2017 (Senat) și PL-x nr. 450/2017 (Camera Deputaților), se constată că legea criticată a fost promulgată în urma exercitării dreptului Președintelui României de a cere Parlamentului reexaminarea legii, conform art. 77 alin. (2) din Constituție, drept exercitat ulterior pronunțării Deciziei nr. 51 din 1 februarie 2018, prin care Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate privind această lege. Prin urmare, legea criticată a parcurs două cicluri legislative. Întrucât cererea de reexaminare a fost respinsă, legea și-a menținut redactarea trimisă inițial la promulgare.

31. Cât privește susținerile autorului excepției referitoare la o pretinsă neconcordanță între forma definitivă votată de Camera Deputaților și cea trimisă la promulgare, Curtea observă că, în realitate, este vorba despre comparația dintre legea trimisă la promulgare, pe de o parte, și, pe de altă parte, Raportul comun al comisiilor sesizate în fond în procedura în fața Camerei Deputaților, întocmit în cursul primului ciclu legislativ. În forma înaintată Plenului Camerei Deputaților în calitate de for decizional, Raportul comun cuprindea propunerea de admitere a nouă amendamente și de respingere a două amendamente. Conform fișei legislative și stenogramei ședinței de dezbateri a Camerei Deputaților din 17 decembrie 2017, la nr. crt. 7 din Raportul comun, comisiile au propus eliminarea pct. 31 al articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017, text nou-introdus de Senat care se referea la introducerea lit. i) la art. 4 din Legea nr. 160/1998, propunere aprobată prin votul Camerei Deputaților. Odată ce pct. 31 (din forma Senatului) a fost eliminat, fostul pct. 32 al articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017, introdus tot la Senat și referitor la introducerea, la art. 4 din Legea nr. 160/1998, a unui nou alineat, alin. (2), a fost renumerotat în Raportul comun ca pct. 31 al articolului unic și înscris în anexa cu amendamentele respinse, asupra căruia Camera Deputaților a votat în mod favorabil. Prin urmare, textul la care face referire autorul excepției, înscris inițial ca pct. 32 al articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017 în forma Senatului și renumerotat ca pct. 31 al articolului unic din aceeași ordonanță de urgență în redactarea Raportului comun, a fost eliminat prin votul definitiv al Camerei Deputaților, ceea ce înseamnă că a fost eliminat textul introdus la Senat, respectiv noul alin. (2) al art. 4, articol care astfel a rămas în structura prevăzută inițial de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017, în forma sa în vigoare. În urma acestei renumerotări operate în Raportul comun a fost introdus, la pct. 32 al articolului unic al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017, un nou amendament, referitor la modificarea art. 16 alin. (2) din Legea nr. 160/1998, amendament votat favorabil în Camera Deputaților. Prin urmare, ceea ce autorul excepției consideră că era înscris ca pct. 31 al articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017 în Raportul comun se referă, în realitate, la redactarea legii în forma adoptată de Senat și reprezintă un text eliminat prin votul definitiv din Camera Deputaților, iar în urma renumerotării operate în procesul legislativ de la Camera Deputaților, la pct. 31 al articolului unic din ordonanța de urgență menționată a fost înscris un nou amendament al comisiilor, referitor la alin. (2) al art. 16 din Legea nr. 160/1998, care a fost votat favorabil de forul decizional și astfel este cuprins în Legea nr. 160/1998.

32. În ce privește alin. (10) al art. 37 din Legea nr. 160/1998, Curtea constată că acesta a fost inițial abrogat de Senat, însă forma Senatului a fost respinsă definitiv de Camera Deputaților prin votul favorabil dat cu privire la amendamentul de respingere propus în Raportul comun, astfel justificându-se menținerea în continuare a alin. (10) al art. 37 ulterior promulgării și publicării Legii nr. 155/2018. În concluzie, nu există nicio neconcordanță între forma adoptată prin votul final al Camerei Deputaților și conținutul normativ al Legii nr. 155/2018 ulterior publicării sale.

33. Cu privire la preținsele diferențe de reglementare în procesul legislativ desfășurat succesiv în cele două Camere ale Parlamentului, Curtea precizează că acestea țin de respectarea principiului bicameralismului, întemeiat pe art. 61 alin. (2) și art. 75 alin. (1) din Constituție și consacrat pe calea jurisprudenței constituționale. Or, prin Decizia nr. 51 din 1 februarie 2018, Curtea a constatat respectarea acestui principiu în cadrul primului ciclu legislativ pentru considerentele expuse la paragrafele 36—43, care își mențin valabilitatea.

34. În ce privește criticile de neconstituționalitate de natură intrinsecă, acestea vizează, în esență, problema eliminării, prin textele criticate, a exclusivității pe care medicii veterinari o aveau în privința comercializării produselor medicinale veterinare, intervenție legislativă operată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017 și de Legea nr. 155/2018, de natură să afecteze grav dreptul oamenilor la ocrotirea sănătății și dreptul la un mediu sănătos, garantate de art. 34 și 35 din Constituție.

35. Prin Decizia nr. 51 din 1 februarie 2018, precitată, Curtea a analizat critici de neconstituționalitate asemănătoare, constatând, pentru argumentele reținute la paragrafele 63—71, că acestea sunt neîntemeiate.

36. În analiza sa, Curtea a reamintit argumentele reținute în Decizia nr. 511 din 4 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 4 octombrie 2017, invocată și de autorul prezentei excepții, pentru care a constatat că dispozițiile art. 4 lit. i) din Legea nr. 160/1998 (în redactarea anterioară adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017), care rezervau medicilor veterinari exclusivitate în comercializarea cu amănuntul și utilizarea produselor biologice, antiparazitare de uz special și a medicamentelor de uz veterinar, se justifică și sunt constituționale din perspectiva ocrotirii drepturilor fundamentale prevăzute de art. 34 și 35 din Constituție.

37. În același timp, Curtea a observat că, la nivelul dreptului european, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017 și legea de aprobare a sa — Legea nr. 155/2018 — intră sub incidența reglementărilor subsumate Politicii în domeniul liberei circulații a persoanelor și a serviciilor, având ca sediu primar al materiei art. 45, 49 și 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Aceste reglementări primare au drept scop garantarea exercitării unei activități economice sau a unei profesii de către cetățeanul unui stat membru, pe teritoriul altui stat decât cel în care și-a dobândit calificările profesionale sau al cărui resortisant este, ca lucrător salariat sau independent, cu titlu permanent sau ocazional, fără a fi supus unui tratament discriminatoriu, în special din rațiuni de cetățenie sau de domiciliu/reședință. Deși Directiva 2013/55/UE a făcut obiectul transpunerii parțiale prin mai multe acte normative interne, acestea nu reglementează și exercitarea profesiei de medic veterinar și nici recunoașterea calificărilor profesionale specifice. Prin urmare, pe lângă depășirea termenului de 18 ianuarie 2016, fixat pentru transpunerea la nivel național a dispozițiilor directivei, și scrisoarea de punere în întârziere transmisă de Comisia Europeană autorităților române, care au justificat

adoptarea în regim de urgență a actului normativ al Guvernului, Curtea a mai reținut și un alt imperativ de sorginte europeană, în sensul că modificarea art. 4 lit. i) și a art. 37 din Legea nr. 160/1998 s-a realizat ca urmare a scrisorii de somare suplimentară în Cauza 2014/4.096 [referitoare la „acțiunea în constatarea neîndeplinirii obligațiilor” (infringement) care revin autorităților române ca stat membru al Uniunii Europene privind cerințele referitoare la *structura acționariatului farmaciilor veterinare, având ca obiect posibila încălcare a prevederilor Directivei 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne de către anumite acte care reglementează funcționarea farmaciilor veterinare în România*]. Prin urmare, legiuitorul român a trebuit să găsească o soluție legislativă proporțională, care să răspundă în egală măsură atât exigențelor referitoare la dreptul oricărei persoane la ocrotirea sănătății și la dreptul la un mediu sănătos, pe de o parte, cât și cerințelor privind accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și principiul concurenței pe piața comercializării cu amănuntul a produselor medicinale veterinare, pe de altă parte. În aceste condiții, legiuitorul a înțeles să păstreze *exclusivitatea medicilor veterinari în ceea ce privește activitatea de prescriere a produselor biologice, antiparazitare de uz special și a medicamentelor de uz veterinar, eliminând exclusivitatea cu privire la activitatea de comercializare a acestora*, în condițiile în care această piață este una reglementată, supusă autorizării statului, deci controlată de autoritatea publică.

38. Curtea a reținut, prin Decizia nr. 51 din 1 februarie 2018, că aceste măsuri sunt de natură să asigure un just echilibru între cerințele de interes general în ceea ce privește sănătatea publică și interesul privat referitor la organizarea și funcționarea farmaciilor veterinare și a punctelor farmaceutice veterinare și întrunesc exigențele privind caracterul adecvat și necesar realizării scopului pentru care au fost edictate. Noua reglementare — în speță Legea nr. 155/2018 — este în acord și cu art. 66 alin. (1) din Directiva 2001/82/CE, care prevede obligația tuturor statelor membre de a lua măsurile necesare pentru a se asigura că vânzarea cu amănuntul a produselor medicinale veterinare este realizată doar de către persoane autorizate să efectueze această activitate conform legislației naționale, întrucât, potrivit art. 37 alin. (3) și (4) din Legea nr. 160/1998, în forma modificată, „(3) *Activitatea din cadrul farmaciilor veterinare și al punctelor farmaceutice veterinare se desfășoară în coordonarea și în responsabilitatea unui medic veterinar cu drept de liberă practică*”, iar „(4) *Depozitele farmaceutice veterinare, farmaciile veterinare și punctele farmaceutice veterinare funcționează în baza autorizației/înregistrării sanitar-veterinare emise de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București*”. Mai mult, potrivit alin. (7) al aceluiași articol, „*Produsele medicinale veterinare, care conțin substanțe din categoria stupefiante, psihotrope, sunt utilizate și se administrează de către medicii veterinari sau de personalul cu studii medii veterinare sub coordonarea directă a medicului veterinar, atât la sediul unităților de asistență medicală veterinară, cât și în condiții de teren; medicul veterinar întocmește și păstrează un registru de evidență a acestor produse medicinale veterinare, care este prezentat organelor de control sau de inspecție, la solicitarea acestora.*”

39. Curtea a considerat că demersul normativ al Guvernului și-a atins finalitatea propusă, prin îndeplinirea condițiilor de fond cerute de dispozițiile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind

recunoașterea calificărilor profesionale, așa cum a fost modificată prin Directiva 2013/55/UE, consolidând astfel cadrul legislativ național în domeniu. Totodată, împrejurarea că, prin Decizia nr. 511 din 4 iulie 2017, Curtea a analizat și a confirmat constituționalitatea soluției legislative conținute de art. 4 lit. i) din Legea nr. 160/1998, în redactarea anterioară modificărilor operate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017, prin raportare la prevederile art. 34 și 35 din Legea fundamentală, nu împiedică legiuitorul ca, în considerarea unor argumente precum cele mai sus înfățișate, în cadrul marjei proprii de apreciere, să modifice aceste dispoziții, în procedura de transpunere a legislației europene, asigurând conformitatea dreptului intern cu actele obligatorii ale Uniunii Europene, în temeiul art. 148 din Constituție.

40. În plus față de argumentele reținute prin Decizia nr. 51 din 1 februarie 2018, care își păstrează valabilitatea și în această cauză, Curtea Constituțională constată că, ulterior pronunțării deciziei de mai sus, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a soluționat Cauza C-297/16 prin Hotărârea din 1 martie 2018, invocată și de autorul excepției, care a avut și calitatea de parte în litigiul în care instanța națională a formulat cerere de decizie preliminară către instanța europeană. Cadrul normativ național analizat cu acest prilej s-a raportat însă la redactarea Legii nr. 160/1998 în vigoare la data sesizării acestei instanțe prin Decizia din 1 martie 2016 a Curții de Apel București, și nu la cea ulterioară, configurată ca urmare a adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 și a Legii nr. 155/2018, criticate în prezenta cauză.

41. Litigiul în care a fost utilizat mecanismul întrebării preliminare viza o acțiune în anulare a unui ordin care, în opinia Colegiului Medicilor Veterinari din România, încâlca art. 4 lit. i) din Legea nr. 160/1998 (în vechea redactare), care acorda exclusivitate medicilor veterinari la comercializarea cu amănuntul și utilizarea produselor biologice, antiparazitare de uz special și a medicamentelor de uz veterinar, în condițiile în care această exclusivitate era interpretată în sensul deținerii de către medicii veterinari cu drept de liberă practică, în unanimitate sau în majoritate, a capitalului social al farmaciilor și al punctelor farmaceutice veterinare. Instanța națională de trimitere a adresat instanței europene două întrebări, astfel: 1) Se opune dreptul Uniunii Europene unei reglementări naționale prin care se instituie în beneficiul medicului veterinar o exclusivitate de comercializare cu amănuntul și de utilizare a produselor biologice, antiparazitare de uz special și a medicamentelor de uz veterinar? și 2) În măsura în care o asemenea exclusivitate este în concordanță cu dreptul Uniunii Europene, se opune acesta ca o asemenea exclusivitate să privească inclusiv unitățile prin care intervine respectiva comercializare, în sensul ca acestea să fie deținute în procent majoritar sau exclusiv de medicul veterinar/medicii veterinari?

42. Cu privire la cele două întrebări preliminare, prin Hotărârea din 1 martie 2018, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat următoarele: 1) Art. 15 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne trebuie interpretat în sensul că *nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede, în favoarea medicilor veterinari, o exclusivitate a comercializării cu amănuntul și a utilizării produselor biologice, a antiparazitarelor de uz special și a medicamentelor de uz veterinar*; și 2) Art. 15 din Directiva 2006/123/CE trebuie interpretat în sensul că *se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care impune deținerea în exclusivitate de către unul sau mai*

mulți medici veterinari a capitalului social al unităților care comercializează cu amănuntul medicamente de uz veterinar.

43. Analizând dispozițiile legale criticate în prezenta cauză prin prisma celor stabilite cu titlu obligatoriu de Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin Hotărârea din 1 martie 2018, Curtea Constituțională constată că acestea corespund exigențelor stabilite prin interpretarea instanței europene.

44. Răspunsul dat la prima întrebare arată că dispozițiile art. 15 din Directiva 2006/123/CE *nu se opun* unei soluții legislative naționale care să prevadă exclusivitatea medicilor veterinari în privința comercializării cu amănuntul și a utilizării produselor biologice, a antiparazitarelor de uz special și a medicamentelor de uz veterinar, ceea ce este în concordanță cu concluzia Curții Constituționale din Decizia nr. 511 din 4 iulie 2017, pronunțată cu referire la constituționalitatea prevederilor art. 4 lit. i) din Legea nr. 160/1998, în redactarea anterioară modificărilor operate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017. Faptul că legiuitorul a intervenit în sensul eliminării acestei exclusivități nu poate fi interpretat ca o soluție legislativă contrară, opusă celor stabilite prin Hotărârea din 1 martie 2018 pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, ci reprezintă o altă opțiune a legiuitorului, în cadrul marjei sale de apreciere recunoscute de instanța europeană prin chiar hotărârea menționată și în acord cu prevederile Constituției, așa cum a arătat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 51 din 1 februarie 2018.

45. Astfel, în paragraful 64 al hotărârii menționate, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a amintit că „protecția sănătății publice ocupă primul loc printre bunurile și interesele protejate de Tratatul UE și că revine statelor membre sarcina de a decide cu privire la nivelul la care intenționează să asigure această protecție, precum și cu privire la modul în care acest nivel trebuie atins. Întrucât acesta poate varia de la un stat membru la altul, este necesar să se recunoască statelor membre o marjă de apreciere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 septembrie 2008, Comisia/Germania, C-141/07, EU:C:2008:492, punctul 51).”

46. Prin urmare, statul român dispune de o marjă de apreciere considerabilă în stabilirea unor măsuri și modalități concrete de protecție a sănătății publice, drept de apreciere concretizat de Parlament cu prilejul aprobării Legii nr. 155/2018. Or, eliminând beneficiul exclusivității comercializării produselor medicinale veterinare de către medicii veterinari, legiuitorul a introdus, concomitent, prin aceeași lege, o serie de alte măsuri de natură să prevină abuzul de medicamente de uz veterinar, administrarea deficitară sau lipsa de control de specialitate cu privire la comercializarea și utilizarea acestor produse, măsuri ce se regăsesc reglementate în art. 37 din Legea nr. 160/1998, în forma configurată prin Legea nr. 155/2018.

47. Astfel, medicul veterinar are, potrivit art. 4 lit. i) din Legea nr. 160/1998, atribuția exclusivă a prescrierii produselor medicinale veterinare. Lista produselor medicinale veterinare care se comercializează pe bază de prescripție, precum și condițiile de comercializare a acestora se stabilesc de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor [art. 37 alin. (5) teza a doua]. Comercializarea produselor medicinale veterinare, cu sau fără prescripție, are loc în conformitate cu cerințele stabilite de autoritatea publică națională competentă în domeniu și numai în depozite farmaceutice veterinare, puncte farmaceutice veterinare și farmacii veterinare care, la rândul lor, funcționează în baza autorizației/înregistrării sanitar-veterinare emise de aceeași autoritate națională [art. 37 alin. (1) și (2) teza întâi]. În plus,

activitatea din cadrul farmaciilor veterinare și al punctelor farmaceutice veterinare se desfășoară în *coordonarea și în responsabilitatea unui medic veterinar cu drept de liberă practică* [art. 37 alin. (3)], iar în condițiile în care aceste unități sanitar-veterinare sunt înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, legea prevede expres că o cotă din capitalul social poate fi deținută de un medic veterinar, indiferent de mărimea acestei cote [art. 37 alin. (2) teza finală].

48. Totodată, legea stabilește reguli stricte cu privire la acele produse medicinale veterinare cu un anumit grad de risc pentru sănătatea umană, prin transferul acestora în alimentele de origine animală. Astfel, produsele biologice de uz veterinar se eliberează de unitățile autorizate sanitar-veterinar doar pe bază de prescripție a medicului veterinar [art. 37 alin. (6)], în timp ce produsele medicinale veterinare care conțin substanțe din categoria stupefiante, psihotrope sunt utilizate și se administrează de către medicii veterinari sau de personalul cu studii medii veterinare sub coordonarea directă a medicului veterinar, iar medicul veterinar are obligația de a întocmi și păstra un registru de evidență a acestor produse medicinale veterinare, în vederea prezentării în fața organelor de control sau de inspecție [art. 37 alin. (7)]. Totodată, *legea interzice în mod absolut comercializarea cu amănuntul online* a produselor medicinale veterinare cu timp de așteptare, a produselor medicinale veterinare, altele decât cele cu timp de așteptare, care se eliberează pe bază de prescripție medicală veterinară, fără dovada acesteia, a produselor medicinale veterinare ce conțin substanțe hormonale, tireostatice și betaagoniste, a produselor care conțin substanțe din categoria psihotrope, stupefiante, precum și a produselor medicinale veterinare care conțin substanțe aflate sub control național, acordând prevalență legislației europene mai favorabile [art. 37 alin. (9)]. De asemenea, în cazul în care nu există un produs medicinal veterinar similar autorizat pentru a fi comercializat pe piața din România, farmaciile comunitare au obligația de a elibera produsele de uz uman în baza prescripțiilor medicale veterinare [art. 37 alin. (11)].

49. De asemenea, în ceea ce privește proprietarii ori deținătorii de animale, legea prevede că aceștia pot deține și administra numai acele produse medicinale veterinare care sunt dobândite legal, fie prin achiziție pe bază de prescripție, fie prin achiziție fără prescripție, după caz, sub supravegherea medicului veterinar [art. 37 alin. (10)], iar exploatațiile care dețin animale pot achiziționa produse medicinale veterinare cu condiția să fie autorizate/înregistrate sanitar-veterinar, pe bază de comandă vizată de către un medic veterinar de liberă practică care asigură asistență medicală veterinară sau care a consultat animalul/animalele și a stabilit diagnosticul sau care a monitorizat permanent starea de sănătate a animalului/animalelor [art. 37 alin. (12)].

50. Prin urmare, contrar susținerilor autorului excepției, Curtea Constituțională constată că legea instituie, concomitent, o serie de garanții în scopul protejării dreptului populației la sănătate și la un mediu sănătos, prin măsuri de control exercitate de o autoritate națională specializată în domeniul sanitar-veterinar, dar și de medicul veterinar prin atribuția prescrierii acelor produse medicinale veterinare cu regim special, alături de interdicția clară a comercializării cu amănuntul, în regim online, a unor asemenea produse. Așadar, produsele medicinale veterinare nu pot fi comparate cu o simplă marfă, comercializată în orice condiții, așa cum susține autorul excepției. Faptul că, de exemplu, deținătorii de animale pot obține produse medicinale veterinare în alt mod decât prin

punctele autorizate de comercializare și le administrează fără supravegherea medicului veterinar nu atrage culpa acestuia din urmă și nici nu periclitează îndeplinirea atribuțiilor sale legale, ci îi plasează pe primii în afara prevederilor legii, suportând personal răspunderea juridică generată de nerespectarea legii.

51. Al doilea răspuns dat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene tranșează problema conflictului dintre soluția legislativă a exclusivității medicilor veterinarilor în privința comercializării produselor medicinale veterinare și principiul libertății de stabilire și al libertății circulației capitalurilor, indiferent de cetățenie sau de statul de origine.

52. Analizând proporționalitatea măsurii prin care un stat membru poate împiedica în mod legitim ca operatori economici neveterinari să fie în poziția de a exercita o influență determinantă asupra administrării unor unități care comercializează cu amănuntul medicamente de uz veterinar, instanța europeană a arătat, la paragraful 86 al Hotărârii din 1 martie 2018, că obiectivul evocat (...) (s.n. — al aprovizionării sigure și de calitate a deținătorilor de animale cu medicamente, precum și al independenței medicilor veterinarilor care intervin în cadrul acestor unități) *nu poate justifica înlăturarea completă a acestor operatori de la deținerea capitalului unităților menționate, atât timp cât nu este exclus ca medicii veterinarilor să poată exercita un control efectiv asupra acestor unități chiar și în ipoteza în care aceștia nu ar deține totalitatea capitalului unităților menționate, în măsura în care deținerea de către neveterinari a unei părți limitate a acestui capital nu ar împiedica în mod necesar un astfel de control. Prin urmare, o reglementare națională precum cea în discuție în litigiul principal [s.n. — art. 4 lit. i) din Legea nr. 160/1998, în vechea redactare] depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului pe care îl urmărește. Curtea de la Luxembourg a subliniat, la paragraful 88, că marja de apreciere care trebuie să fie recunoscută statelor membre în vederea asigurării calității aprovizionării cu medicamente de uz veterinar și a independenței medicilor veterinarilor care intervin în cadrul unor unități ce comercializează asemenea medicamente este mai restrânsă decât cea de care pot beneficia în alte sectoare mai strâns legate de protecția sănătății umane și nu poate, așadar, să se extindă până la excluderea oricărei participări a neveterinarilor la capitalul unor astfel de unități. Ca atare, Curtea de Justiție a stabilit, la punctul 2 din dispozitivul hotărârii menționate, că același art. 15 din Directiva 2006/123/CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul*

principal, care impune deținerea în exclusivitate de către unul sau mai mulți medici veterinarilor a capitalului social al unităților care comercializează cu amănuntul medicamente de uz veterinar.

53. Coroborând cele două răspunsuri cuprinse în hotărârea instanței europene, rezultă că exclusivitatea medicilor veterinarilor în comercializarea produselor medicinale veterinare este permisă atât timp cât aceasta nu duce la excluderea participării oricărui neveterinar la capitalul unităților sanitar-veterinare prin care aceste produse se comercializează. Cu alte cuvinte, nu este permis monopolul acționariatului medicilor veterinarilor în unitățile sanitar-veterinare, fiind necesar să se asigure pe cale legală un echilibru care să permită atât exercitarea de către aceștia a unui anumit control menit să garanteze dezideratul protejării sănătății publice, cât și accesul persoanelor neveterinare ca acționari, în scopul asigurării libertății de stabilire și de circulație a capitalurilor.

54. Or, așa cum s-a arătat și în Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 1 februarie 2018, dar și în considerentele expuse anterior, soluțiile legislative introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2017 și prin Legea nr. 155/2018 — criticate în cauză — au capacitatea de a asigura un just echilibru între cele două interese în discuție. Aceste intervenții legislative permit medicilor veterinarilor să dețină o cotă-parte din capitalul social al unităților farmaceutice veterinare, instituie atribuții de supraveghere și coordonare în privința comercializării și administrării produselor medicinale veterinare și impun exclusivitatea prescripției medicale în cazul unor produse cu regim special, măsuri ce servesc interesului public constând în protejarea sănătății publice și a dreptului la un mediu sănătos. Prin limitarea participării lor exclusive la capitalul unităților farmaceutice veterinare, noile reglementări nu fac altceva decât să evite tocmai instituirea unui monopol al acționariatului medicilor veterinarilor, care ar fi contrar principiilor pieței concurențiale. Soluțiile adoptate de legiuitor nu le contrazic pe cele stabilite de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 511 din 4 iulie 2017, ci reprezintă o altă opțiune a legiuitorului, în egală măsură constituțională și adaptată cerințelor dreptului Uniunii Europene, reglementată în limitele marjei sale de apreciere și care corespunde inclusiv statuărilor cuprinse în Hotărârea din 1 martie 2018, pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

55. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Colegiul Medicilor Veterinari din România în Dosarul nr. 8.177/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că Legea nr. 155/2018 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, în ansamblul său, precum și dispozițiile art. 4 lit. i) și ale art. 37 alin. (2)—(6), (9) și (10) din Legea nr. 160/1998 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Claudia-Margareta Krupenschi

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reparații linia de cale ferată Stânceni—Lunca Bradului, km 192 + 945—206 + 921, linii și aparate de cale din stația Stânceni și stația Lunca Bradului”, lucrare de utilitate publică de interes național**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reparații linia de cale ferată Stânceni—Lunca Bradului km 192 + 945—206 + 921, linii și aparate de cale din stația Stânceni și stația Lunca Bradului”, lucrare de utilitate publică de interes național, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului

Transporturilor și Infrastructurii, și din veniturile proprii ale Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., precum și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Bogdan-Stelian Mîndrescu,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Adrian-Ioan Veștea
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 7 iulie 2023.

Nr. 569.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai investiției „Reparații linia de cale ferată Stânceni—Lunca Bradului, km 192 + 945—206 + 921, linii și aparate de cale din stația Stânceni și stația Lunca Bradului”

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

Amplasament: județul Mureș

Indicatorii tehnico-economici

• Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)		mii lei	321.429
(în prețuri la data de 1.11.2021, 1 euro = 4,9488 lei)			
• construcții-montaj		mii lei	281.978
Eșalonarea investiției:	INV/C+M	mii lei	
• Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>96.000</u>
	C + M	mii lei	84.000
• Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>225.429</u>
	C + M	mii lei	197.978

Capacități:

Lungimea totală a liniei reparate cuprinsă în proiect (inclusiv liniile directe din stații) este de 13,976 km.

Durata de execuție a investiției: 24 de luni

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antisismic conform Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, din veniturile proprii ale Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., precum și din alte surse legal constituite, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 786/2022 privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată, situate pe amplasamentul suplimentar, pentru asigurarea terenurilor necesare gropilor de împrumut și pentru relocarea utilităților, aprobarea listei imobilelor proprietate publică a statului, precum și a listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, aflate pe raza localităților Săhăteni, Stâlp, Buzău, Țintești din județul Buzău

Având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 522/2021 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Autostrada Ploiești—Buzău”, județele Prahova și Buzău,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 5 alin. (1) și (11) și al art. 11 alin. (6) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 786/2022 privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată, situate pe amplasamentul suplimentar, pentru asigurarea terenurilor necesare gropilor de împrumut și pentru relocarea utilităților, aprobarea listei imobilelor proprietate publică a statului, precum și a listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, aflate pe raza localităților Săhăteni, Stâlp, Buzău, Țintești din județul Buzău, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 și 611 bis din 22 iunie 2022, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„HOTĂRÂRE

privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată, situate pe amplasamentul suplimentar, pentru asigurarea terenurilor necesare gropilor de împrumut și pentru relocarea utilităților, aprobarea listei imobilelor proprietate publică a statului, precum și a listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național «Autostrada Ploiești—Buzău», aflate pe raza localităților Săhăteni, Stâlp, Buzău, Țintești și Ulmeni din județul Buzău”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă amplasamentul suplimentar pentru asigurarea terenurilor necesare gropilor de împrumut și pentru relocarea utilităților al lucrării de utilitate publică de interes național «Autostrada Ploiești—Buzău», aflat pe raza localităților Săhăteni, Stâlp, Buzău, Țintești și Ulmeni din județul Buzău, prevăzut în anexa nr. 1 la prezenta hotărâre.”

3. La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Se aprobă lista cuprinzând imobilele proprietate privată, supuse exproprierii potrivit alin. (1), situate pe raza localităților

Săhăteni, Stâlp, Buzău, Țintești și Ulmeni din județul Buzău, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor, în conformitate cu anexa nr. 2.”

4. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezenta hotărâre.

5. Titlul anexei nr. 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„LISTA

cuprinzând imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, pentru asigurarea terenurilor necesare gropilor de împrumut și pentru relocarea utilităților, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național «Autostrada Ploiești—Buzău», aflate pe raza localităților Săhăteni, Stâlp, Buzău, Țintești și Ulmeni din județul Buzău, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor”

6. La anexa nr. 2, după poziția nr. crt. 77 se introduc șaptesprezece noi poziții, respectiv pozițiile nr. crt. 77¹—77¹⁷, după poziția nr. crt. 130 se introduc două noi poziții, respectiv poziția nr. crt. 131 și 132, în conformitate cu anexa nr. 2 la prezenta hotărâre.

7. La anexa nr. 3, după poziția nr. crt. 5 se introduc trei noi poziții, respectiv pozițiile nr. crt. 6—8, în conformitate cu anexa nr. 3 la prezenta hotărâre.

Art. II. — Se aprobă declanșarea procedurii de expropriere a imobilelor proprietate privată, prevăzute la art. I pct. 5, situate pe amplasamentul suplimentar, modificat potrivit art. I pct. 4, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, aflate pe raza localităților Săhăteni, Stâlp, Buzău, Țintești și Ulmeni din județul Buzău, în conformitate cu anexa nr. 2 la prezenta hotărâre.

Art. III. — (1) Sumele individuale estimate de către expropriator aferente despăgubirilor pentru imobilele proprietate privată, prevăzute la art. I pct. 5, situate pe amplasamentul suplimentar, modificat potrivit art. I pct. 4, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes

național „Autostrada Ploiești—Buzău”, aflate pe raza localităților Săhăteni, Stâlp, Buzău, Țintești și Ulmeni din județul Buzău, sunt în cuantum de 9.061,4 mii lei și se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în conformitate cu Legea bugetului de stat pe anul 2023 nr. 368/2022, la capitolul 84.01 „Transporturi”, subcapitolul 03 Transport rutier, titlul 61 „Proiecte cu finanțare din sumele aferente componentei de împrumut a PNRR”, articolul 61.06 „Transferuri din bugetul de stat către întreprinderi publice și institute naționale de cercetare-dezvoltare pentru susținerea proiectelor aferente PNRR”.

(2) Sumele individuale prevăzute la alin. (1) se virează de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii într-un cont de trezorerie deschis pe numele Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., în termen de cel mult 30 de zile de la data aprobării cererii de deschidere de credite, conform prevederilor art. 4 alin. (8) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 53/2011, cu completările ulterioare, la dispoziția proprietarilor/deținătorilor de imobile

proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, situate pe amplasamentul suplimentar modificat potrivit art. I pct. 4, în vederea efectuării plății despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. IV. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor înscrise în lista cuprinzând imobilele proprietate privată, precum și în lista imobilelor proprietate publică a statului, situate pe amplasamentul suplimentar, modificat potrivit art. I pct. 4, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. V. — Planul de amplasament suplimentar prevăzut la art. I pct. 4 se aduce la cunoștință publică și prin afișarea la sediile consiliilor locale implicate și, respectiv, prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului, în condițiile legii.

Art. VI. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Bogdan-Stelian Mîndrescu,

secretar de stat

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Adrian Căciu

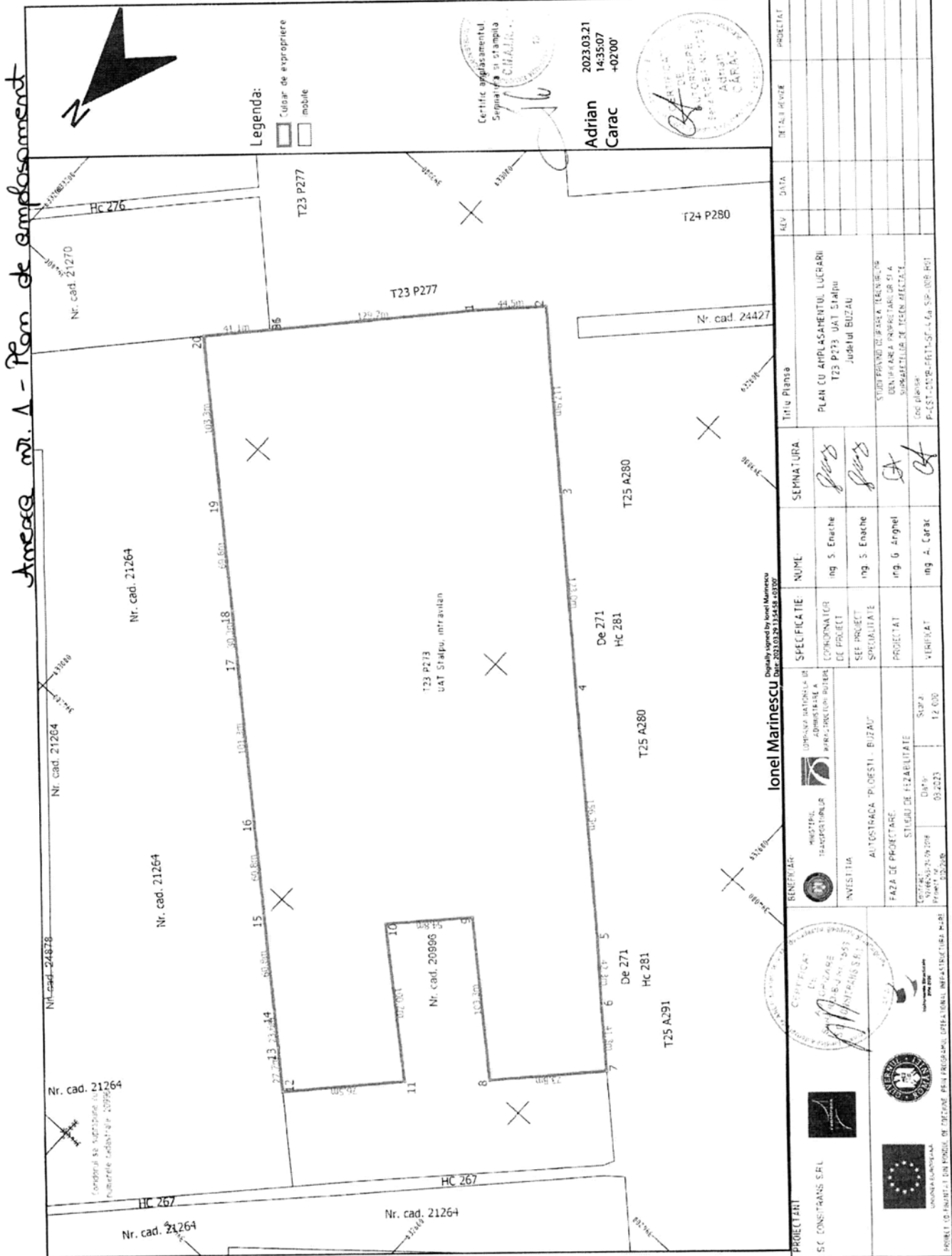
Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

Amplasament nr. 1 - Plan de amplasament

PROIECTANT	BENEFICIAR	NUME	SPECIALITATE	SEMNATURA	DATA	REVIZOR	PROIECTAT
ST CONSTRANS SRL	COMPANIA NATIONALA DE INFRASTRUCTURA SI TRANSPORTURI	ing. S. Enache	PROIECTANT	<i>[Signature]</i>			
	INVESTITIA	ing. S. Enache	VERIFICAT	<i>[Signature]</i>			
	FAZA DE PROIECTARE	ing. G. Anghel	PROIECTANT	<i>[Signature]</i>			
	STADIU DE REALIZARE	ing. A. Carac	VERIFICAT	<i>[Signature]</i>			
	SCARA						
	0:1						
	0:200						
	1:200						
PLANUL DE AMPLASAMENT AL LUCRĂRII 103 P273, 273/3273/11 264, 268 UAT Ștaipu Județul Buzău STUDIUL DE IMPACT DE MEDIU ȘI TERMOIZOLARE IDENTIFICAREA PROPRIETĂȚII ȘI A SUPERFICIEI DE CONSTRUCȚII (Cod PNRK) P-103-103/103-PROT-SF-A-GA-SF-02-101							
Proiectat și verificat de: Cristian Manea Data: 2023.03.21 13:53:32							

COMPLETĂRI

la Lista cuprinzând imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, pentru asigurarea terenurilor necesare gropilor de împurmat și pentru relocarea utilităților, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, aflate pe raza localităților Săhăteni, Stâlpu, Buzău, Țințești și Ulmeni din județul Buzău, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Nr. crt. conform Hotărârii Guvernului nr. 786/2022	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului imobilului	Talia	Parcelă	Categoria de folosință	Intravilan/ Extravilan	Număr cadastral	Număr carte funciară	Suprafață totală [mp]	Suprafață expropriată [mp]	Valoare de despăgubire imobil conform Legii nr. 255/2010 (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	771	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Stâlpu (domeniul privat)	23	273, 273/3(273/1), 264, 268	Pășune	Intravilan	21264	21264	1.695.372	1.346	9.751,77
2	772	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Stâlpu (domeniul privat)	23	273, 273/3(273/1), 264, 268	Pășune	Intravilan	21264	21264	1.695.372	1.813	13.135,19
3	773	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Stâlpu (domeniul privat)	23	273, 273/3(273/1), 264, 268	Pășune	Intravilan	21264	21264	1.695.372	1.554	11.258,73
4	774	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Stâlpu (domeniul privat)	23	273, 273/3(273/1), 264, 268	Pășune	Intravilan	21264	21264	1.695.372	898	6.506,01
5	775	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Stâlpu (domeniul privat)	23	273, 273/3(273/1), 264, 268	Pășune	Intravilan	21264	21264	1.695.372	2.651	19.206,50
6	776	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Stâlpu (domeniul privat)	23	273, 273/3(273/1), 264, 268	Pășune	Intravilan	21264	21264	1.695.372	267	1.934,42
7	777	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Stâlpu (domeniul privat)	23	273, 273/3(273/1), 264, 268	Pășune	Intravilan	21264	21264	1.695.372	4.050	29.342,25
8	778	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Stâlpu (domeniul privat)	23	273, 273/3(273/1), 264, 268	Pășune	Intravilan	21264	21264	1.695.372	964	6.984,18
9	779	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Stâlpu (domeniul privat)	23	273, 273/3(273/1), 264, 268	Pășune	Intravilan	21264	21264	1.695.372	609	4.412,21
10	7710	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Stâlpu (domeniul privat)	23	273, 273/3(273/1), 264, 268	Pășune	Intravilan	21264	21264	1.695.372	6.807	49.316,72
11	7711	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Stâlpu (domeniul privat)	23	273, 273/3(273/1), 264, 268	Pășune	Intravilan	21264	21264	1.695.372	1.192	8.636,04

12	7712	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Stâlpu (domeniul privat)	23	273, 273/3(273/1), 264, 268	Pășune	Intravilan	21264	21264	1.695.372	287	2.079,32
13	7713	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Stâlpu (domeniul privat)	23	273, 273/3(273/1), 264, 268	Pășune	Intravilan	21264	21264	1.695.372	2.396	17.359,02
14	7714	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Merei (domeniul privat)	23	277	Pășune	Intravilan	21270	21270	757.000	756.408	5.480.175,96
15	7715	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Stâlpu (domeniul privat)	23	273	Pășune	Intravilan	20996	20996	112.648	95.087	688.905,32
16	7716	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Stâlpu (domeniul privat)	23	293	Pășune	Intravilan	20997	20997	67.827	50.000	362.250,00
17	7717	Buzău	Stâlpu	Unitatea administrativ-teritorială Merei (domeniul privat)	24	280	Arabil	Intravilan	21276	21276	300.000	300.000	2.173.500,00
18	131	Buzău	Ulmeni	Unitatea administrativ-teritorială Ulmeni (domeniul privat)	33	404	Pășune	Extravilan	21356	21356	66.642	50.000	73.600,00
19	132	Buzău	Ulmeni	Unitatea administrativ-teritorială Ulmeni (domeniul privat)	32	398—402	Pășune	Extravilan	21370	21370	111.841	70.000	103.040,00
TOTAL												1.346.329	9.061.393,64

ANEXA Nr. 3

C O M P L E T Ă R I
la Lista cuprinzând imobilele proprietate publică a statului care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada Ploiești—Buzău”, aflate pe raza localităților Stâlpu, Buzău, din județul Buzău

Nr. crt.	Nr. crt. conform Hotărârii Guvernului nr. 786/2022	Unitatea administrativ-teritorială	Județul	Numele proprietarului/deținătorului imobilului	Categoria de folosință	Intravilan/ Extravilan	Tarla	Parcelă	Nr. cad./ Nr. top.	Număr CF	Suprafață totală imobil din acte (m ²)	Suprafață de transferat imobil (m ²)	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
1	6	Stâlpu	Buzău	Agencia Națională de Îmbunătățiri Funciare	Ape canale	Intravilan	—	266			1.864	43	
2	7	Stâlpu	Buzău	Agencia Națională de Îmbunătățiri Funciare	Ape canale	Intravilan	—	266/1			1.329	68	
3	8	Stâlpu	Buzău	Agencia Națională de Îmbunătățiri Funciare	Ape canale	Intravilan	—	266/2			1.094	69	
TOTAL												4.287	180

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 473282